

SLOVENSKI TEDNIK

POŠTNA PLAČANA V GOTOVINI

Leto III

Štev. 16

Celoletna naročnina	280 Lir
Polletna	140 "
Posamezna številka	6 "
Za Jugoslavijo	2 Din

GORICA, sobota 19. aprila 1947

Proč s sovraštvom!

Po mestnih ulicah Gorice so bili nalepljeni proglasi KPI, ki jih je podpisal tov. Longo, znani poveljnik italijanskih patriotov in partizanov. Ljudstvo se je ustavljalo ter jih skrbno prebiral. Nič čudnega, saj je proglas naslovljen na vse poštene demokratične site Goriške. Toda čez noč so bili rdeči lepaki razmazani s črnim in čez so bili prilepljeni na roko spisani listi z besedilom: venduti, assassini, infobatori itd. Tu pa tam so nalepili odtise rdečih roke...

Kdo so ti elementi, ki si dajo opravka v ponočnih urah z občinskimi tablam? Kdo pošilja grozilna pisma, kdo postavlja peklenske stroje, kdo je napadal in ubijal po goriških mestnih ulicah? Odgovor ni težak. Vse niti peljejo tja, kjer je gadja zalega. Vidi se jih v skupinah, pozna se jih že od daleč.

Svoj čas so bili gotovi »nabudni« mladeniči pri ACI, sedaj so že pri kvalunkvistih. Enkrat so se zbirali okrog CLN in prav gotovo so jim vrata iste hiše še vedno odprta.

Medtem ko so si CLN v notranjosti Italije postavili svoje programe na več ali manj demokratično raven in izšli iz osvobodilne vojne proti okupatorju, goje goriški CLN-ovci nacionalno mržnjo in sovraštvo kot glavni smoter svojega političnega programa, kar si lahko razlagamo z njihovo absolutno odsolnostjo v borbi proti fašizmu in z njihovim sodelovanjem v fašističnih formacijah.

Kaj jih bode v oči? Slovenski napisi, šole, naše kulturne prireditve, naša bratska antifašistična unija.

Ne utvarjamo si, da so zaslepljeni.

To sovraštvo je umetno organizirano. Po sleherni vojni pride prej ali slej do pomirjenja duhov. Pri nas pa ostaja njihov bes do vsega našega vedno enak, če ne celo večji. Italijanskim množicam gotovo ni do tega, gotovo si žele mirnega življenja in napredka.

Kdo je torej, ki mu to ni po volji, ki dela proti temu in goji nacionalno mržnjo dalje?

Gotovo nihče drug kot večrajšnji fašisti, ki ga danes vzdržujejo reakcionarne vojno-hujskaške klike Churchilllovega kova, ki bi rade ustvarjale nove vojne, nove imperialistične pohode proti ljudskim demokracijam vzhoda. Njim ni do tega, da bi prišlo do tesnega sodelovanja med Jugoslavijo in Italijo. Oni z umetnim organiziranjem nacionalne mržnje poskušajo storiti vse, da ne bi nikoli prišlo do sodelovanja med Italijani in Jugoslovani, ker bi to preprečevalo njihove račune.

Zadnji čas je torej, da vsi tisti, ki se danes zbirajo okrog CLN-a, če imajo le nekaj demokratične vsebine, počistijo vse tiste elemente, ki znova vodijo italijanske množice v fašizem in nove vojne. Preprečijo naj pisanje raznih listov tipa »Lunedì« in »Messaggero Veneto«, ki varajo italijanske množice z neko »nevarnostjo z vzhoda«.

Nobena nevarnost ne grozi zapadu z vzhoda. Grozi pa

DELAJMO RAJE ZA UTRDITEV IN NORMALIZACIJO DOBRIH SOSEDSKIH ODNOSAJEV MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO!

Znano je, da skušajo naši nasprotniki vse zadeve, ki se jim zde prikladne olepšati, a istočasno ti znajo blatiti in podcenjevati vse, kar je naše in kar bi utegnili dvigniti uglede jugoslovanske države v svetu.

Tako so skušali najti pri razmejitveni komisiji, ki jo tvorita jugoslovanska in italijanska delegacija, neki »delikatni« problem, ki naj bi se pojavil ob začetanju meje pri Gorici. Francoska agencija AFP, ki išče senzacije (in če jih ne najde, jih sama ustvari), je že omenila, da je potrebno, da reši »problem« komisija štirih velesil, ne pa jugoslovansko-italijanska razmejitvena komisija sama. Znano nam je, da ima komisija štirih velesil zgolj nalogo, da pomaga za nasvete jugoslovansko-italijanski razmejitveni komisiji, ne pa da bi slednjo nadzorovala.

Besedilo mirovne pogodbe z Italijo predvideva na goriškem sektorju naslednjo mejno črto med Jugoslavijo in Italijo:

Okrog Sabotina (kote 610) gre linija proti jugu; seče reko Sočo v višini Solkana, ki ga pušča na jugoslovanskem ozemlju, teče neposredno zapadno od železniške proge Kanal - Dornberg do točke, ki leži približno 750 metrov južno od ceste Gorica - Ajševica; potem se odcepi od železniške proge in se obrne proti jugozapadu, puščajoč na jugoslovanskem ozemlju Šempeter, na italijanskem ozemlju pa bolnico in cesto, ki gre ob njej; približno 700 metrov od postaje Sv. Marka seče progo ki spaja gori imenovano železnico in železnico Zagor - Krmin.

Besedilo mirovne pogodbe pa se ne sklada z linijo začrtano na priloženi karti, in sicer iz naslednjih razlogov:

1. Tekst predvideva, da gre meja od kote 610 m na Sabotinu na jug, dočim gre na karti začrtana meja od kote 610 na jugovzhod in vključuje celo vrh Sv. Valentina, ki predstavlja samostojno geografsko enoto.

2. Tekst določa, da ostane Solkan Jugoslaviji; na karti začrtana meja pa gre tik ob železnici in pušča Italiji na ta način tisti del Solkana, ki leži zapadno od železniške proge.

Jasno je, da navedena nesoglasja med besedilom in na karti začrtano linijo ne morejo predstavljati prav nobene resne ovire za začetanje začasne meje. Mirovna pogodba namreč v svojem prvem členu določno predvideva, da velja v primeru nesoglasij med besedilom in na priloženi karti začrtano linijo tekst mirovne pogodbe, ne pa linijo na karti.

Pri začetanju začasne meje je italijanska delegacija v razmejitveni komisiji zagovarjala mejo, ki bi potekala od kote 610 na Sabotinu na jugovzhod in ne na jug, kakor to določa tekst mirovne pogodbe. Po tezi italijanske delegacije bi nato meja, puščajoč vrh Sv. Valentina, potekala po zapadnem robu železniškega nasipa proge Dornberg - Kanal in sekala Šempeter. S tako mejo bi Jugoslaviji pripadel samo glavni železniški tir, dočim bi Italija dobila železniško postajo Sv. Goro z nekaj mrtvimi tiri, ki leže zapadno od glavnega tira.

Brez dvoma je meja, kakršno je predlagala italijanska delegacija nesmiselna, niti ni v skladu s tekstom mirovne pogodbe. Jugoslovanska delegacija razumljivo stremi pri svojih naporih, da bi se začasna meja v skladu s tekstom mirovne pogodbe potegnila od kote 610 direktno na jug, od tu pa naj bi potekala po meji Solkana in nato do 100 m zapadno od proge Dornberg - Kanal. Tako meja bi puščala na jugoslovanskem ozemlju prihode k železniški postaji, hkrati pa je nujna za zavarovanje take meje, kakor tudi železniške proge. Tako mejo narekuje nadalje tudi potreba popravljanja proge in vzpostavitev nujnega požarnega pasu. Ne sme se pozabiti, da je železniški nasip na nekaterih mestih širok do 20 m in da je bližnji hudournik Vrtojba nevaren za progo. Za uspešno popravljanje proge in za reguliranje tega hudournika je nujno, da ostane vsaj en breg Vrtojbe na jugoslovanski strani.

Prebivalstvo v Brdih in na drugem terenu, ki pripada po določbah mirovne pogodbe Jugoslaviji, je šestokrat izrazilo željo, naj bi meja pustila v Jugoslaviji tudi bolnico Rdečo hišo. Besedilo mirovne pogodbe namreč pušča Italiji zgradbo bolnice pri Šempetru, ne določa pa, da pripade Italiji tudi bolnica Rdeča hiša. Znano je, da je več kot dve tretjini bolnikov, ki so se zdravili v goriških bolnišnicah, prihajalo iz ozemlja, ki ga mirovna pogodba pušča

Jugoslaviji. Potemtakem je ta želja krajevnega prebivalstva povsem upravičena in v skladu s členom V., točka 5., mirovne pogodbe, ki dopušča korekturo meje za 500 m, izvedljiva.

Iz zgoraj navedenega je razvidno, da bi začetanje začasne meje pri Gorici ne smelo predstavljati prav nobenih resnih težav. Italijanski delegati bi hoteli že itak krivično francosko linijo napraviti še bolj krivično; to pa nikakor ne bi bilo v korist italijanskega ljudstva. Tako stališče italijanske komisije nikakor ne more prispevati k utrditvi in normalizaciji dobrih sosednjih odnosov med obema državama.

Jugoslovanska vlada je že večkrat pokazala svojo dobro voljo za zblizanje obeh narodnosti in s podpisom mirovne pogodbe je prišlo do najbolj jasno do izraza. Sedaj je na italijanski vladi, da se izkaže. Vsako netočno in pristransko tolmačenje določb mirovne pogodbe v očitno škodo Jugoslavije ni v interesu jugoslovanskega niti italijanskega naroda, ki hočejo medsebojne odnose urejati sami brez vmešavanja tretjih.

Se malo dni nas loči od Prvega maja, praznika vsega delovnega ljudstva. Ta dan se bodo zbrale na ulicah in trgih demokratične množice Goriške, delavci in kmetje, obrtniki in delovna inteligenca Slovinci, Furlani in Italijani, da dajo duška svojemu notranjemu veselju, ko bodo strnjeni in bratsko povezani praznovali dan, ki je vsakemu naprednemu človeku najdražji.

Čeravno nimamo še podrobnejšega sporeda o tem velikem manifestacijskem dnevu, vendar že lahko danes sporočimo vsemu svobodoljubnemu prebivalstvu Goriške, da bo dne 1. maja dopoldne veliko zborovanje na goriškem Travniku, kjer bo zbranim množicam spregovoril kom. poslanec v rimskem parlamentu tov. Novella.

Popoldne se bo vršil pri »Gyra« ob pevmskem mostu kulturni nastop, kateremu bo sledila velika ljudska veselica s plesom.

Naj živi prvi maj — praznik vsega delovnega ljudstva

Se malo dni nas loči od Prvega maja, praznika vsega delovnega ljudstva. Ta dan se bodo zbrale na ulicah in trgih demokratične množice Goriške, delavci in kmetje, obrtniki in delovna inteligenca Slovinci, Furlani in Italijani, da dajo duška svojemu notranjemu veselju, ko bodo strnjeni in bratsko povezani praznovali dan, ki je vsakemu naprednemu človeku najdražji.

Čeravno nimamo še podrobnejšega sporeda o tem velikem manifestacijskem dnevu, vendar že lahko danes sporočimo vsemu svobodoljubnemu prebivalstvu Goriške, da bo dne 1. maja dopoldne veliko zborovanje na goriškem Travniku, kjer bo zbranim množicam spregovoril kom. poslanec v rimskem parlamentu tov. Novella.

Popoldne se bo vršil pri »Gyra« ob pevmskem mostu kulturni nastop, kateremu bo sledila velika ljudska veselica s plesom.

Naj živi prvi maj — praznik vsega delovnega ljudstva

NA PRAGU 1. MAJA

Se malo dni nas loči od Prvega maja, praznika vsega delovnega ljudstva. Ta dan se bodo zbrale na ulicah in trgih demokratične množice Goriške, delavci in kmetje, obrtniki in delovna inteligenca Slovinci, Furlani in Italijani, da dajo duška svojemu notranjemu veselju, ko bodo strnjeni in bratsko povezani praznovali dan, ki je vsakemu naprednemu človeku najdražji.

Čeravno nimamo še podrobnejšega sporeda o tem velikem manifestacijskem dnevu, vendar že lahko danes sporočimo vsemu svobodoljubnemu prebivalstvu Goriške, da bo dne 1. maja dopoldne veliko zborovanje na goriškem Travniku, kjer bo zbranim množicam spregovoril kom. poslanec v rimskem parlamentu tov. Novella.

Popoldne se bo vršil pri »Gyra« ob pevmskem mostu kulturni nastop, kateremu bo sledila velika ljudska veselica s plesom.

Naj živi prvi maj — praznik vsega delovnega ljudstva

Politični pregled iz Moskve

Molotov je vzel v pretres sovjetski predlog, po katerem naj se mirovna konferenca skliče potem ko se ustanovi centralna vlada v Nemčiji

Ko je prišlo na moskovskem zasedanju zunanjih ministrov in njihovih namestnikov do razmotrivanja o tem, kdo naj podpisal za Nemčijo, je Molotov takoj pripomnil, da je za to poklicana edino le centralna vlada Nemčije, ki bi bila priznana kot sposobna, da sprejme mirovno pogodbo.

Sovjetska vlada pripisuje temu velik pomen. Nekdo mora biti v Nemčiji odgovoren za izpolnitev mirovne pogodbe. Jasno je, da je samo centralna nemška vlada lahko odgovorna za izpolnitev mirovne pogodbe. Če bi se za izpolnitev mirovne pogodbe, ki bi obstajala v Nemčiji samo deželne vlade brez centralne vlade, bi se morali zavzeti zaradi izpolnitve mirovne pogodbe obračati na vlade vsake posamezne dežele. Taki pogoji ne bi ustrezali zavezniškim silam. Zato naj se mirovna konferenca sestane tedaj, ko bi bila v Nemčiji osnovana centralna nemška vlada, ki bi postavila svoj podpis na mirovno pogodbo in prevzela obveznost za izpolnitev pogodbe. V nasprotnem primeru bi ne bila zagotovljena izpolnitev mirovne pogodbe.

Nadalje je Molotov izjavil, da je v sklepih potsdamske konference govora o tem, da se Svetu ministrov za zunanje zadeve poveri priprava mirovne ureditve Nemčije na ta način, da bi ustrezajoči dokument sprejela v ta namen sposobna nemška vlada, ko bi bila ustanovljena. Sovjetska delegacija sledi tem sklepom, ko

Deseta obletnica K. P. Slovenije

Na predvečer desetletnice ustanovitve Komunistične partije Slovenije, dne 17. aprila, je v okviru proslav govoril v opernem gledališču v Ljubljani tov. Miha Marinko.

Na dan obletnice so odprli razstavo v Jakopičevem paviljonu. Na njej je prikazan razvoj partijskega tiska Slovenije in drugo gradivo, ki prikazuje delo in razvoj Partije v Sloveniji, zlasti v dobi stare Jugoslavije, pred kongresom, ob kongresu in po kongresu.

Po vsej Sloveniji so se vršila predavanja o pomenu Ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije.

Za 20. april je v programu odkritje spominske plošče na hiši, kjer se je vršil ustanovni kongres.

Proslave desetletnice Ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije kot sestavnega dela Komunistične partije Jugoslavije so pokazale velike uspehe, boje in samopremagovanja partijskega kadra Slovenije v borbi za boljše bodočnost delovnega ljudstva in slovenskega naroda v težkih dneh protiljudskih režimov v stari Jugoslaviji, v dneh rastoče fašistične nevarnosti in v dneh okupacije. Pokazale so, kako je Partija Slovenije že tedaj kazala pravilno pot slovenskemu narodu.

predlaga, da naj se formira potreba po vzpostavitvi centralne nemške vlade, ki bi bila priznana, da podpiše mirovno pogodbo.

Pred kratkim smo podpisali mirovne pogodbe s petimi državami: z Italijo, Romunijo, Bolgarijo, Madžarsko in s Finsko — je dostavil Molotov. Teh pet držav ima svoje vlade in pri skliканju mirovne konference smo smatrali za normalno in naravno, da zaslišimo predstavnike teh držav in da na mirovne pogodbe sprejmemo njihove podpise. Na Japonskem obstoja vlada, ki bo ob svojem času očitno zaslišana glede mirovne pogodbe ter pozvana, da pogodbo podpiše. Nemčija ne sme biti izjema. Tudi v Nemčiji mora biti vlada, ki bo na mirovni konferenci lahko podala svoje stališče in prevzela obveznosti glede izpolnitve pogodbe.

Pogodbo z Avstrijo pa naj bi zaključili in podpisali na sedanjem zasedanju zunanjih ministrov

Svet zunanjih ministrov je sredi tega tedna prešel na vprašanje pogodbe z Avstrijo. Ob tej priliki je Molotov izjavil, da se strinja s tem, da bi že v teku sedanjega zasedanja zaključili in podpisali v Moskvi avstrijsko pogodbo.

Sredi tedna je na zasedanju govoril tudi voditelj jugoslovanske delegacije, ministrski podpredsednik Kardelj. Obrazlagal je politična in teritorialna vprašanja pogodbe z Avstrijo. O gospodarskih vprašanjih pogodbe pa je poročal jugoslovanski zunanji minister Stanoje Simić.

Wallace proti Trumanu

Henry Wallace, bivši predsednik Zedinjenih držav Amerike in eden najbližjih sodelavcev predsednika Roosevelta se mudi v Evropi. Najprej je govoril v Londonu, kjer je ostro obsodil imperialistično politiko ZDA, za katero odgovarja Truman in spletke reakcionarnih klik, ki stremijo po imperialističnem svetovnem gospostvu, pod krinko borbe proti komunistični nevarnosti.

V Washingtonu se reakcionarni senatorji strašno jezijo na Wallacea in mu ne morejo odpustiti, da je v samem Londonu tako odločno napadel Trumanovo politiko na Balkanu. Zmerjajo ga celo, da je »eksponent komunizma«.

V Veliki Britaniji pa mu »Observer« priznava, da je pogumen človek, ker je pripravljen žrtvovati svojo kariero za svoje prepričanje. »Daily Mail« ugotavlja, da so Wallaceove ideje v skladu z mroljubnimi željami britanskega ljudstva.

Ameriški senator Vandenberg je v sveti jezi dejal, da je najboljši odgovor na Wallaceovo kritiko Trumanove politike takojšnje izglasovanje kredita 400 milijonov dolarjev Grčiji in Turčiji.

Na vse to je Wallace odgovoril, da predlaga uporabo popolne pomoči Amerike v svrhu ostvaritve boljšega sveta.

Wallace bo obiskal še Oslo in Kopenhagen ter nazadnje še Pariz. V Franciji se bo, kot je sam rekel, sestel s predstavniki vseh francoskih političnih strank (morda tudi z generalom De Gaulleom).

Potem ko je še obsodil Francov režim in politiko anglosaksonskih držav do Francije, je dejal, da po njegovem mnenju vzpostavitev monarhije v Španiji nikakor ne bi mogla predstavljati niti začasne rešitve španskega vprašanja.

V svojem pozivu na napredne elemente vsega sveta je med drugim predlagal rešitev sledečih vprašanj: sporazum o

nadzorstvu nad atomsko silo in nad drugim uničevalnim orožjem; internacionalizacija strateških predelov, kakor so Dardaneli, Sueški prekop in Panamski prekop; izdelava načrta za obnovo sveta v naslednjih desetih letih s pomočjo 50 bilijonov dolarjev.

Henry Wallace se je torej uprl Trumanovemu programu za brezpogojna posojila vsem protisovjetskim vladam, ker ta posojila nimajo nikake zveze z resničnimi potrebami teh držav. Saj je znano, da bo večji del posojila Grčiji določen za vojaške namene in noben pogoj ni bil postavljen n. pr. za posojilo Turčiji, kjer ni ne sindikatov ne najosnovnejših človeških svoboščin.

«Zedinjene države Amerike», tako je dodal Wallace. «Vodijo politiko, ki stremi za tem, da bi razdvojila svet. Kljub temu pa verjamem v mir.»

Vrenje in trenje v Franciji

Zadnji čas smo slišali, da se je ustanovila nekakšna nova stranka v Franciji, za katero se ve, da je njen duhovni oče De Gaulle. Politično gibanje generala De Gaullea je — kakor ugotavlja politični urad francoske komunistične stranke v svoji resoluciji — nekaj odmev reakcionarne gonje, ki jo v zadnjem času še intenzivneje vodijo Zedinjene države Amerike.

Kot odgovor na zadnji De Gaulleov govor so v Franciji ustanovili več odborov za budnost, ki jih sestavljajo zastopniki glavnih komunističnih, socialističnih ter radikalnih organizacij in strank. V njih so tudi predstavniki ljudskega republikanskega gibanja, zveze za človeške pravice, sindikalne zveze, splošne zveze dela itd.

Tudi francoski ministri predsednik Ramadier je ostro obsodil De Gaulleovo akcijo proti ustavi. Razen tega je izdal poziv na francosko ljudstvo, naj se združi v naporih za rešitev težkega gospodarskega položaja, v katerem se nahaja Francija.

Iz Jugoslavije

Ljubljana je počastila spomin padlih borcev

V nedeljo se je zgrnilo čez deset tisoč ljudi na pokopališču pri Sv. Križu, da počaste padle borce, ki so jih v preteklih dneh pripeljali v Ljubljano. Postavljen je bil velik oder, na katerem je ležalo 148 krst, ki so bile pokrite s cvetjem in vencem.

Pred odrom je bila postavljena s črnino, jugoslovansko, delavsko in garibaldinsko zastavo okrašena tribuna. Žalna svečanost se je pričela z »žalostinko«, nakar so nastopili

govorniki, ki so se z ganljivimi besedami poslovali od padlih junakov. Med drugimi je spregovoril tudi predsednik SIAU tov. Jurij Jaksetich, ki je počastil spomin garibaldincev in slovenskih partizanov ter naglasil, da je v vojni skovano bratstvo italijanskega in jugoslovanskega naroda najtrdnjša vez proti naklepom reakcije, ki bi rada to vez razbila.

Združeni pevski zbori so nato zapeli »Brigade s hribov so se vsule...« ter »Žrtvam«. Vojaška godba je zaigrala žalostinko, četa vojske pa je oddala častno salvo in s tem zaključila veličastno spominsko svečanost.

Vinska razstava

v Mariboru

Pretekli dnevi je priredilo ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo LRS veliko reprezentativno vinsko razstavo v Mariboru, na kateri so bili prikazani vzorci vin iz vse Slovenije (tudi iz Slovenskega Primorja).

Namen razstave je seznaniti delovno ljudstvo s kakovostjo naših vinskih pridelkov iz raznih vinorodnih krajev.

Proti stanovanjski krizi

V Skopju so začeli že lani zidati deset večjih stanovanjskih hiš. Letos bodo porabili za zidanje 180 milijonov dinarjev.

Razširitev tovarne konzerv v Opuženu v Dalmaciji

Tovarna konzerv v Opuženu v Dalmaciji, kjer konzervirajo paradižnike, bodo razširili. Za razširitev tovarne je odobren kredit 5 milijonov dinarjev.

Naša delovna inteligenca na mladinski progi

Na mladinsko progo je prispejala skupina visokošolcev, med njimi je nekaj vseučilišnih profesorjev, ki bodo mladincem predavali. Iz Varaždina je prišla na progo skupina gledaliških igralcev, kjer o ostala 10 dni.

Recitacijski večer v ljubljanski operi

Pretekli petek je bil v ljubljanski operi recitacijski nastop društva slovenskih književnikov. Iz svojih del so brali naši najpomembnejši pesniki in pisatelji. Med njimi: F. S. Finžgar, Lojz Kraiger, Ivan Pregelj, Pavel Golja, Josip Vidmar, Juš Kozak in France Bevk. Pesnik Oton Zupančič in Prežihov Voranc se zaradi bolezni nista udeležila literarnega večera. Dobiček večera je šel v prid mladinskim brigadam.

Sovjetski agronomi v Dalmaciji

V Split so prispeli trije sovjetski agronomi, da se seznajajo z našimi južnimi rastlinami ter z načinom njihove gojitve. To je prvi obisk sovjetskih agronomov v Dalmaciji in bo nedvomno mnogo koristil našim strokovnjakom, ki bodo lahko marsikaj zvedeli od sovjetskih agronomov.

Turistična sezona je pred vrati

Priprave za turistično sezono v Hrvatskem Primorju in Dalmaciji so v polnem teku. V Crkvenici je bila turistična konferenca in na njej so bili sprejeti važni sklepi za pospeševanje turizma v tem kraju. Med drugim bodo uredili kopalnice, popravili hotel »Terapija« itd. Za naša obmorska letovišča vlada veliko zanimanje med Čehi, Slovaki, Poljaki in tudi med Madžari.

Vrnitev v domovino

Z jugoslovansko ladjo »Radnik«, ki je včeraj priplula v Split, je prispelo 29 jugoslovanskih izselencev, ki se vračajo iz Kanade v domovino. V glavnem so ribiči.

Proizvodnja svinca

V rudniku svinca v Zletovem si delovni kolektiv zelo prizadeva, da bi se čim bolj povečala proizvodnja. Februarja so presegli proizvodnjo za 25,5 odstotka.

Elektrifikacija Dalmacije

V Dalmaciji gradijo do sedaj najdaljši daljnovod in sicer med Zadrom in Lozovcem. S tem bo omogočena elektrifikacija severne Dalmacije.

Za dvig turizma

Jadranska plovba je odobrila za letošni polovično voznino v II. in III. razredu parnikov vsem potnikom, ki bodo kot turisti obiskali Jadran.

„Mladost pesnika“

V Ljubljani predvajajo tri dni sovjetski umetniški film o mladosti ruskega pesnika A. S. Puškina »Mladost pesnika«. Film prikazuje zgodbo o dečku in mladeniču Puškinu v letih, ki jih je preživel v liceju poleg Petrograda. Puškin, ki je bil že v tem času napreden in je usmerjal svoje pesniško delovanje v tem pravcu, je moral pretrpeti mnogo krivic in očitkov s strani svojih vzgojiteljev in sošolcev. Mlači pesnik se je že takrat izkazal kot borec proti carski in fevdalnim tiraniji ter je napovedoval ljub-

ljeni ruski domovini boljše — svobodno bodočnost. V filmu so dlično izbrani najbolj karakteristični momenti iz pesnikovega življenja v liceju, v katerem se je mladi Puškin razvijal, izpopolnjeval svoje tovarštvo in pribezen do poštenih in svobodoljubnih tovarišev.

Koroškimi Slovincem

so angleške in avstrijske oblasti prepovedovale zborovanja, nošenje narodnih zastav ter vsako izjavo o priključitvi k Jugoslaviji

Ogorčenje koroških Slovincem

Da podkrepijo svoje protijugoslovansko stališče na moskovski konferenci, so angleške okupacijske oblasti skupaj z avstrijskimi oblastmi na Koroškem v zadnjih dneh podvzele korake, ki bi lahko veljali po njih metodah — za kolonialne narode, ne pa za koroške Slovence, ki so se dvignili proti Hitlerju in tako pripomogli do zmage zavezniških armad.

Da bi preprečili pravično rešitev vprašanja Slovenske Koroške, so angleške in avstrijske oblasti prepovedale koroškimi Slovincem zborovanja in sestanke, na katerih bi zahtevali priključitev Slovenske Koroške k Jugoslaviji. Nadalje so prepovedali vsakršne izjave o priključitvi ter izobešanje in nošenje slovenskih in jugoslovanskih zastav.

Ta nečuvna prepoved še enkrat dokazuje, da so vse dosedanje obljube avstrijskih državnikov o enakopravnosti in demokraciji prazna fraza. Z odstopom prejšnjega deželnega glavarja, nacističnega Hansa Piehscha, se ni položaj prav nič

Krasne scenerije ter primerne godbe pomagajo ustvariti okolje, v katerem se vrši zgodba. Po svoji umetniški literarni vsebini spada »Mladost pesnika« med one ruske filme, ki so nas že obilokrat navdušili in s tem prikazali vrednost sovjetskega filma.

spremenil. Avstrija hoče ravno sedaj, ko se v Moskvi razpravlja o usodi in odgovornosti Avstrije za udeležbo v drugi svetovni vojni na strani Nemčije, preslepiti mednarodno javnost in pokazati, da je demokracija država, ki daje Slovincem na Koroškem v okviru avstrijskih zakonov vse nacionalne pravice in svoboščine.

Te metode ne bodo zlomile odpora našega prebivalstva na Koroškem. Koroški Slovenci, ki so edini v mejah tretjega rajha nudi nacistom oborožen odpor, ne bodo nikomur klonili.

Vest o prepovedi zborovanja in odvzemu svobode ter preprečenju izražanja volje po priključitvi k FLRJ je zbudila med Koroškimi Slovenci upravičeno ogorčenje. Pokrajinski odbor Osvobodilne fronte je pri Kontrolni komisiji na Dunaju ostro protestiral zaradi vseh teh nasilnosti, ki ogrožajo slovenski življenjski prostor. Istočasno je naslovil na šefa jugoslovanske delegacije v Moskvo Edvarda Kardelja ter na Svet zunanjih ministrov podobne proteste.

Za pravilno orientacijo našega ljudstva

Množični sestanki v Gorici in Krminu

Naši listi, med prvimi Primorski dnevnik in Soški tednik so v zadnjih dveh mesecih že večkrat prikazali, kako nujno in važno je, da so ljudske množice mesta in vasi, ki pridejo pod Italijo, tudi pravilno orientirane. Toda ne samo naši listi, potrebno je da stopijo med naše množice predstavniki naših organizacij, ki so izšli iz delovnega ljudstva, da z živo besedo predložijo zbranim stajanje, ki je nastalo v deželi po podpisu mirovne pogodbe.

Tako je v četrtek 17. t. m. zvečer spregovoril na množičnem sestanku v Krminu, znani slovenski antifašist. Zborovanja so se udeležili mladinci in starejši ter žene. Zagorelih obrazov, še trudni od celodnevne dela na polju in

tovarni, so se sestali tovariši in tovarišice ter pazno poslušali izvajanja in tudi posegli v diskusijo, ki je bila zelo živahna. Vsi so se strinjali s tem, da se bodo le v enotnosti in s pravo demokracijo ustvarili prepogoji za naš nadaljni politični, gospodarski in kulturni razvoj. Temna doba 25 letnega zatiranja, nato doprinos našega ljudstva v osvobodilni vojni in dvoletna borba goriškega ljudstva za pridobljene pravice je dala našemu življenju vso pravico, da stopa po tej začrtani poti in da se bo tudi še nadalje z isto borbenostjo oklenilo organizacij in strank v državi, ki bodo v najvišji meri ščitile naše nacionalne in kulturne interese. In baš proglas, ki ga je te dni

izdala KPI, katera je s partizanskim gibanjem ter s krvnim doprinosom garibaldincev največ pripomogla v borbi proti okupatorju in nacifasizmu, nam je porok, da so napredne delavske stranke Italije na braniku vseh naših pravic in da bodo tudi nadalje ščitile naše nacionalne, ekonomske ter socialne pridobitve.

Slovensko delovno ljudstvo je v dolgih letih borbe za svoj obstoj, za izvajanje demokratičnih načel in v vsakdanji borbi z nasprotniki v polni meri razumelo prijateljstvo, ki nas veže s komunistično stranko ter z ostalimi, za ljudski blagor delujočimi strankami. Slovenske delovne množice, ki jim je usojeno skupno življenje s tovariši Furlani na tem ozemlju, vedo prav jasno, da bodo lahko samo z enotnim in strnjanim nastopom ovrgle vse sovražne naklepe italijanskih prenapetih v šovinistov. Krminski delavci in kmetje se bodo še nadalje tesno oklenili svojih organizacij in že v kali zadušili vsak poskus podviga. To nam jamči njihovo odločno zadržanje proti vsem sovražnikom ljudske volje ter bratskega sodelovanja med našimi in italijanskim delovnim množicami.

Tudi na južni in vzhodni mestni četrti se je vršil v petek zvečer množičen sestanek, kjer sta tovariša nove goriške federacije KPI obrazložila občinstvu obeh mestnih kvartov položaj, ki je nastal za demokratično ljudstvo Gorice v zvezi z mirovno pogodbo. Tovarishi in tovarišice, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotička, so sprejeli izvajanja predavateljev z odobravanjem na znanje ter izrazili željo, da bi se posebni sestanki še večkrat vršili in da bi se čim širše plasti goriškega ljudstva sprijaznile z edino pravo ljudsko politiko, ki stremi za tem, da se doseže čim tesnejša povezava in sodelovanje z velikimi demokratičnimi strankami Italije.

MLADINA na voliščih

Mladina Goriške je pristopila k volitvam ter si izvolila iz svoje srede najboljšie tovariše in tovarišice, ki bodo čvrsto vodili naše mladinske organizacije. V prazničnem razpoloženju, med petjem in godbo so mladinci naših Brd, Krasa in Vipavske, pa tja gor po Soški dolini do Kanala, Kobarida in Bovca z glasovanjem izrazili svoje želje ter trdno voljo do dela, da bo naša Goriška — enaka z enaki-

Nanjka je bilo veselo dekle, in kadar so potrkali partizani v poznih urah, jim je vedno odprla in jih pogostila z ajdovimi žganci in mlekom. Pa ne samo to, Nanjka je bila med najboljšimi aktivistkami Osvobodilne Fronte na Slovenskem Koroškem.

Čprav se je oborožena partizanska borba pričela na Koroškem že 1942. leta, ni bilo partizanskih edinic v Nanjkinih krajih vse do takrat, dokler ni prišla Dušanova četica z nalogo, da organizira tu IV. bataljon Koroškega odreda in prične borbo proti mrzkemu nacističnemu zatiralcu.

Komandir Dušan in komisar Vojan sta imela velike težave. Sposobnih mož in fantov ni bilo doma. Gestapovske tolpe so jih odgnale v koncentracijska taborišča ali v vojsko, kjer so krvaveli za tuje interese. Doma so bila le dekleta in žene, starci in nedorasli otroci.

Ozemlje, ki bi ga morala kontrolirati Dušanova četica, je bilo zanjo mnogo preobširno. Četica je štela vsega skupaj nekaj nad trideset borcev. Ti pa so bili poleg vseh drugih težav še slabo oboroženi. Akcije pa so se morale pričeti. Po tem ozemlju je namreč potekala še edino zmožna železniška proga, ki je potekala s Koroške za italijansko fronto.

Komisar Vojan je stopil v stik z aktivisti Osvobodilne Fronte beljaškega okrožja. Tovarišica Breda je obljubila, da bo pomagala. Komisar Vojan ji je hvaležno stisnil roko in odšel.

Breda je držala besedo. Čez štiri dni je kurir Joško prinesel pismo. V njem je pisalo, da je v vasi na severnovzhodni strani gozda neka tovarišica Nanjka, ki bo pomagala. Številka hiše je devetindvajset.

Komisar Vojan se je takoj posvetoval s komandirjem in

Mika Klmar:

Kri je pojila zemljo — zibelko slovenskega ljudstva...

„Jesenski list 1944“

sklenila sta, da odrineta z eno desetino v vas in poiščeta tovarišico Nanjko.

Odrinili so popoldne. Do vasi je bilo slabi dve uri hoda. Komandir je izbral najkrajšo pot. Gozdna steza se je vzpenjala nedaleč od četrtega taborišča strmo v breg, zavila pod vrhom v levo, šla preko ozkega grebena in se nato polagoma spuščala navzdol.

Prišli so do poseke in se ustavili. Do vasi je bilo še kakih sedemsto metrov; nekaj čez dvesto metrov poseke in pas temnega smrekovega gozda, ki se je na vzhodni strani spuščal do železniške proge, pod katero se je svetlikalo sinje Baško jezero.

Ko se je pričelo mračiti so se spustili hitro preko poseke

in objel jih je zopet gozdni mrak. Ustavili so se na robu gozda za vasjo.

Pod njimi je ležala vas, ki je tonila v večer. Vanjo je vodila kratka vijugasta pot, podobna strelskemu jarku. Na levi strani poti je bil velik travnik, na desni pa se je klokotal v dolino gorski potok, ki se je izlival najbrže v Dobsko jezero.

Patrulja se je vrnila in poročala.

— V vasi ni sovražnika. Hiša številka devetindvajset je prva hiša na levo ob poti.

Komandir Dušan je postavil stražo, nato sta s komisarjem stopila proti Nanjkinim hišam.

Komisar je potrkal na vrata. Radovedna sta bila, ali bo

tovarišica Nanjka verjela, da sta prava partizana. V tistih časih so se gestapovci posluževali tolp, preoblečenih v partizane, da bi z njimi razkrinkali ljudi, ki so pomagali partizanom.

Vrata so se odprla. Pred njima je stalo dekle, plavalaska z lepo oblikovanim obrazom, iz katerega je sijala odločnost. Temnorjave oči so se najprej ustavile na komandirju, potem pa se z neko natančnostjo in prodornostjo zagledale v komisarja Vojana.

— Ali si mogoče ti tovarišica Nanjka?

Komisarjev glas je bil jasen in miren. Nanjka je še vedno opazovala.

— Jaz sem komisar Vojan. Prišel sem po nasvetu tovarišice Brede.

Tedaj je dekle spregovorilo.

— Vem. Vstopita tovariša. Vstopila sta v kuhinjo. Ni-

kogar ni bilo v njej. Nanjka ju je povabila, naj sedeta. Nato je pričela praviti o stvarih, ki so mučile oba. Včeraj je bila pri njej tovarišica Breda in ji povedala o težavah, ki jih mora premostiti Dušanova edinica.

Obljubila je, da bo v naslednjih dneh prišlo v Dušanovo edinico več mladih tovarišev.

— Teško je, ker moških ni doma. Gnijejo po taboriščih, ali pa so v vojski že več let. Nacisti jim ne dajo dopusta. Vedo, da bi vsi Slovenci šli v partizane. Vendar, tudi te težave bomo premagali, pa če bi se morale boriti le žene in nedorasli fantiči. Koroška mora postati svobodna. Obljubljam, da vam bomo vsi pomagali.

Odločnost je bila v Nanjkinih besedah in človek je moral verovati v njihovo resničnost. Nanjka je obljubila

mi — dala istotako svoj delež pri obnovi Slovenije in Jugoslavije. Ta glas je prišel iz najzapadnejše vasi Jevšček ter je odjeknil ob Idriji in Krasu, se srečal med cvetovi prvih pomladanskih češenj Dornberga in sončnih Brd, povezal je vrlo mladino gorške dežele s trdno vezjo zve-

stobe in ljubezni do skupne domovine Jugoslavije.

V velikonočnem vzdušju Vstajenja je naša mladina pristopila k volitvam v mladinske odbore ter ob tej priliki prikazala ves tisti mladostni zanos, ki ga ima v sebi samo ona, naša zlata mladina.

GORICA

Smrtna kosa

V soboto 12. t. m. je preminil v sanatoriju za pljučne bolezni v Gorici tov. Poljšak Karol v starosti 56 let. Pokojni tovariš je dolgo vrsto let delal v tovarni SAFOG ter je bil radi svojega tovarištva pri vseh zelo priljubljen. Na zadnji poti so pokojnika spremili sodelavci ter velika množica ljudi z vzhodnega kvarta mesta. Dragega pokojnika bodo ohranili v trajnem spominu vsi prijatelji in znanci. Preostali izražamo toplo sožalje.

SOVODNJE

Finžgarjev „Divji lovec“

Dramska skupina iz naše vasi je že tretjič nastopila s Finžgarjevo ljudsko igro »Divji lovec«. Kakor pri obeh prejšnjih predstavah, tako so tudi to pot pridni diletantje prav dobro izvedli svoje vloge. Občinstvo, ki je napolnilo dvorano prav do zadnjega kotička, se jim je zahvalilo z živahnim aplavzom.

Mladinci in mladinke se pridno pripravljajo na fízikalni nastop. Telovadne vaje vodita z znano požrtvovalnostjo tov. Butkovič za mladince, in tov. Lukman za mladinke. Mladina naše vasi se hoče postaviti in namerava izvesti vse vaje brezhibno.

Tako je prav!

„Tako tudi bo“

Pretekli teden so nas obiskali dragi gostje Slovenskega narodnega gledališča iz Trsta ter predvajali Simonovo igro »Tako tudi bo.« Množici, ki je napolnila dvorano, je ob koncu spregovoril tov. Košuta. Vaščani so se divili krasni izvedbi predstave ter si želijo, da bi jih Slov narodno gledališče še večkrat obiskalo.

ŠTEVERJAN

Mladina na delu

Medtem, ko je dne 7. aprila vsa mladina, ki bo priključena Jugoslaviji, izvajala svoje prve tajne volitve, smo hoteli tudi mi mladinci in mladinke iz Števerjana posvetiti ta dan delu za skupno korist. Skupno z drugimi vaščani smo organizirali udarniško delo pri družinah, ki nimajo delovnih mo-

či za obdelavo svoje zemlje, in se tega dela tudi polnoštevilno udeležili. Kljub temu da nas krivična francoska črta loči od naše matere Slovenije, se čutimo z njo povezaní bolj kot kdaj koli, zato bomo našo nadaljnjo borbo okrepili z delom in v njej vztrajali do dokončne zmage, do združitve z našimi rodniimi brati v domovini Jugoslaviji.

SNEŽATNO

Tragična smrt zvestega borca

Pretekli terek smo izročili materi zemlji tov. Stanka Obidča, starega 41. let, ki je postal žrtev svojega tasta Karla Maraža. Pokojni Stanko je bil obče prijubljen. Že marca 1943 leta je stopil v partizane in njegovi soborci iz Gradnikove brigade se dragega pokojnika spominjajo kot odločnega in hrabrega borca za svobodo. Ko je bil demobiliziran, so ga vaščani izvolili za predsednika krajevnega odbora OF. Deloval je do zadnjega tudi v drugih ljudskih organizacijah.

BRESTOVICA

Enotni - zmagi naproti

V slogi je moč — pravijo zavedni vaščani — in s tem geslom so premagali rovarjenje protiljudskih elementov, ki so bili proti združitvi spodnje in gorenje Brestovice v en krajevni Ljudski odbor. Po združitvi obeh odborov v enega ima ta že vidne uspehe, zato so tudi množične organizacije obeh vasi sklenile, da se združijo. Mladina obeh Brestovic je že skupno volila in si postavila enoten odbor iz najboljših mladincev in mladink. V gorenji Brestovici so v tem tekmovanju ustanovili prosvetno društvo, ki ga bodo v najkrajšem času tudi združili z onim iz Dolnje Brestovice. V gorenji Brestovici dobro napreduje elektrifikacija vasi, kjer tudi delajo sporazumno in s pomočjo dolnje vasi. Uspehi, ki smo jih dosegli z združitvijo, niso špekulantom po volji, zato so začeli z gonjo proti novi Jugoslaviji in organizirati izseljevanje, pri čemer jih dobro podpira tudi vaški župnik. A niti to pot niso želi uspehov, kajti ljudstvo obeh Brestovic

je za svobodo mnogo doprineslo in se dobro zaveda kaj se pravi tujina. Kakor izgleda, se dosedaj niso še odločili za ta korak. Morda že spregledujejo, da so na zgrešeni poti. V novi Jugoslaviji je res zagotovljeno človeka vredno življenje vsemu delovnemu in poštenemu ljudstvu.

ŽALOŠČE

Mladina na svojih volitvah

Mladina naše vasi si je izvolila preteklo nedeljo novi odbor. Že zgodaj zjutraj so obšli mladinci in mladinke vater se pripravljali na ta važni dogodek. V okusno okrašeni dvorani sta spregovorila zbrani mladinci tov. Korej in Budihna. Podala sta referat o III. Kongresu LMS in o nalogah mladine. Nato so se vršile volitve, ki so bile izvedene z velikim navdušenjem v rekordnem času 40 minut in s stoo odstotno udeležbo.

DESKLE

Zadnja pot dragega tovariša

Velika množica domačinov in okoličanov se je 18. t. m. zbrala, da počasti na poslednji poti tov. Pavla Križniča, ki je preminul v najlepših letih na posledicah preganjanja in mučenja, ki ga je utrpel pod fašističnimi nasilniki. Pokojnika so pred leti uvrstili v kazenski bataljon na Sardiniji, nato se je vključil v IV. jugoslovansko armijo, od katere je bil lansko leto demobiliziran. Zahrbna in težka bolezen je glodala po mlademu telesu, dokler ga ni zrušila. Zapuščena žena in petletno hčerko ter neotolajljive starše. Ob odprtem grobu sta spregovorila tov. Kumar in tov. Stanič, ki sta se z ganljivimi besedami spominjala umrlega borca za svobodo.

KOBARID

Obnova v našem okraju

Neko stavbeno podjetje je začelo z obnovo vasi Foni nad Kamnom; popravlja se tudi cesta na Livek in del glavne ceste, ki pelje proti Sužidu, ter del poti pod našim trgom. Obnova se vrši pod okriljem Zavezniške vojaške uprave.

SEDEO

Volitve in športna prireditve

Preteklo nedeljo je naša mladina izvolila nov odbor svoje organizacije. Volitev so se udeležili vsi mladinci in mladinke. Po končanih volitvah se je vršilo športno tekmovanje čez drn in strn. Tekmovalo je sedem mladincev in šest mladink. Prvi je pritekel na cilj tovariš Kramar Franc, od mladink pa se je najboljša odrezala tov. Modrijančič Ana. Številna množica vaščanov je tekmovalce burno pozdravljala.

ROBEDIŠČE

Naša prireditve

Vaščani iz Robedišča, to je zadnja obmejna vasica na Kobarškem, nam pišejo, da so imeli na velikonočni ponedeljek prvo slovensko kulturno prireditev. V pismu podčrtujejo, da je ta dogodek za njih zgodovinski, ki ga ne bodo nikdar pozabili. Prireditve se je vršila v obnovljeni dvorani, ki jo je dala na razpolago ljudstvu družina Čenčič, za kar so ji vaščani nad vse hvaležni. Na programu prireditve je bila igra »Čašica kave«, več deklamacij, živi prizori in pesmi. Ob otvoritvi je imel tov. učitelj pozdravni nagovor in je v nadaljnjem govoril o naši domovini Jugoslaviji. Občinstvo, ki je do zadnjega prostora zasedlo dvorano, je burno pozdravljalo vsa izvajanja. Da je vse tako dobro izpadlo, gre predvsem priznanje tov. učitelju, ki je položil mnogo požrtvovalnosti v priprave na ta dan. Pri obnovi dvorane je prostovoljno delala tudi mladina in možje. Pionirji pa so pridno pripravili vse potrebno za okrasitev novega odra. Na nedeljski prireditvi so zbrali 3800 lir prostovoljnih prispevkov, s katerimi bodo delno krili stroške za obnovitev dvorane.

Ob tej priliki se vaščani iz Robedišča zahvaljujejo vsem, ki so jim na kakršenkoli način pripomogli, da so se tudi oni povzpeli h kulturno prosvetnemu razvoju.

IDRIJA

Prekop 27 neznanih borcev

Preteklo nedeljo se je vršila v našem mestu žalna svečanost ob priliki prekopa 27 neznanih borcev, ki so jih na barbarski način umorili SS-ovci na cesti Idrija-Vojško.

Na Titovem trgu se je izgnilo čez 1500 ljudi, ki so v

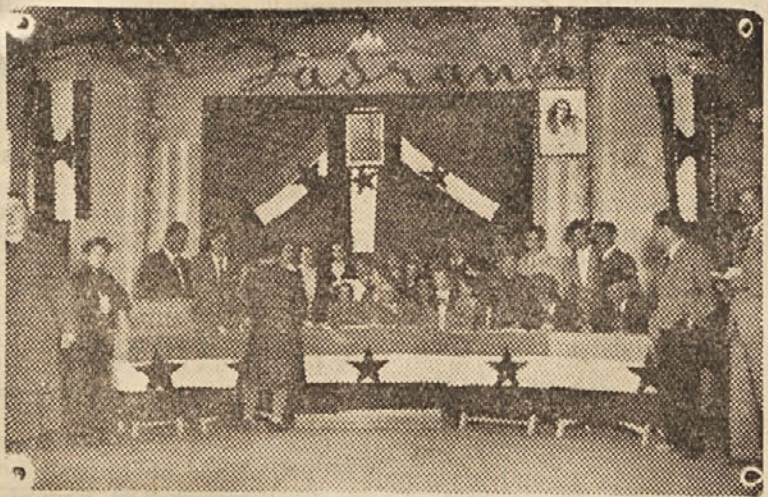
Goriško ljudstvo na volitvah v odbore OF

je pokazalo svojo odločno voljo sodelovanja pri izgradnji domovine

Po vsem Goriškem so se vršile mrzlične priprave za volitve v odbore OF. Že na predvečer volitev so zagoreli kresovi po naših hribovih in gričih. Na naši najzapadnejši meji je ljudstvo simbolično prikazalo svoje veselje s tem, da je prižgalo nešteto ognjev ter tako oznanjalo sveto svojo radost. Vse vasi goriške okolice, so se odlikovale, med prvimi Vogrsko, v Soški dolini pa Ročinj. Ob svitu kresov so prebivalci Prvačine med petjem in vzklikanjem

ke ter so že v najzgodnejših jutranjih urah stali pred volivnimi sedeži, da opravijo svojo dolžnost? Napolnili bi cele stolpce našega tednika, če bi hoteli zapisati posebnosti vsake posamezne vasi. Dnevi po volitvah so nam prinesli toliko dopisov o izidu volitev, da tega že zdaleka ne pomnimo.

Kromberk, Podsabotin, hiše ob goriški severni postaji, Solkan, Šempeter, Prvačina, Rihemberk, kraške vasi, naša Brda s Kojskem na čelu, Vr-

manifestirali za gospodarsko obnovo dežele, za petletko in za priključitev k Jugoslaviji.

Zutraj so godbe z budnico predramile volilce, zastave, transparenti in slavaloki so dajali krajem praznično lice. Vsa Goriška je vzvalovala v veselju ter dala duška svojemu naravnemu navdušenju. Ali naj naštejemo vsa mesta in vasi, ki so se posebno izkazale? Ali naj opišemo krasno ozaljšane volilne dvorane ali naj se raje pozanimamo za one naše starčke in matere, ki niso hoteli zamuditi prili-

hovolje, Hum, Snežatno, Soška dolina s Kanalom, Ročinjem, Marijinočeljskimi vasi, pa tja gor do toliminskih hribov, Kobarida in Boveca, vsi so se odzvali v polnem številu. Čez sto vasi je volilo stoo odstotno. Med veseljem in rajanjem je potekel dan volitev. V mnogih krajih so se vršila zborovanja, kjer so se vaščani obvezali, da bodo izvršili važne naloge, ki so združene z obnovo in drugimi gospodarskimi problemi. Vsak je želel na ta dan nekaj doprinesiti, da bo naša nova domovina srečnejša, naša bodočnost lepša in svetlejša.

V novih razmerah se slovensko prebivalstvo Obsočja popolnoma zaveda svojih pravic in dolžnosti. Ostalo bo tudi tu na zapadnih mejah slovenskega sveta na braniku vseh pridoditev osvobodilne borbe.

in tudi storila. V enem mesecu je postala edinica močna, če ne po številu pa po morali. Ljudstvo je stalo na strani partizanov in to je občutil tudi sovražnik. Partizanski mitraljezi in puške so trosile smrt nacističnemu tiranu, eksplozije njegovih skladišč, ruševine mostov, vse to je dopovedalo njemu in vsemu svetu, kje so slovenske meje, povedale, da hoče živeti Koroška svobodno, združena v Jugoslaviji. Koroška je vršila tedaj krvavi plebiscit.

Odslej so bili partizani stalni gostje v Nanjki hiši. Nanjkin oče je postal njihov obveščevalec. S kakšno požrtvovalnostjo je hodil šestdesetletni možak okrog in delal za svobodo svoje zemlje. Boril se je že pred goljufivim koroškim plebiscitom v vrstah slovenskih dobro-

voljcev. Zaradi tega so ga Avstrijci po plebiscitu zaprli. Kadar je govoril o plebiscitu 1920. leta, so mu v gnevu zažarele oči.

— Plebiscit? Goljufija. Kanalsko dolino so popreje priključili Italiji, del Koroške pa Jugoslaviji, tako da v teh krajih niso mogli glasovati. No, z borbo smo ubili laž. Ves svet ve, da po vsej Koroški pokajo partizanske puške, da se borimo za svobodo, za Jugoslavijo. Pravico do svobode si bomo priborili sami!

Partizanske akcije na skrajnih slovenskih mejah so zavzemale vedno večji obseg. Zaman se je trudil sovražnik z oboroženimi akcijami, da bi uničil Dušanovo edinico. Dušanova edinica je znala spretno manovrirati in tolči sovražnika brez večjih svojih izgub. Sovražnik je po vsaki

svoji akciji širil v svojem časopisu vesti, da so partizani na tem sektorju uničeni. Toda tem lažnim vestem je že naslednji večer odgovorila nova in vedno bolj smela partizanska akcija.

Tedaj se je sovražnik zatekel k poslednjemu sredstvu. Poslal je svojega človeka v partizanske vrste.

Visok sneg je ležal po gozdovih in segal skoro v dolino. Tedaj je prišel v Dušanovo edinico prostovoljec, ki je dejal, da je pobegnil iz taborišča v Salzburgu.

Bil je poslušen in izvršil je vsako povelje. Šel je na najbolj drzne izvidniške patrulje. Zaradi tega si je že v nekaj dneh pridobil Dušanovo zaupanje.

Tudi pri Nanjki je bil mnogokrat in po vseh hišah, kjer so bili najpožrtvovalnejši ljudje.

Sredi novembra je šel s patrolo proti Svetemu Štefanu in se ni več vrnil. Terenci so poročali, da je prišlo pri Svetem Štefanu do borbe z nemško patruljo in da so v tej borbi popadali vsi partizani.

Vendar ni bilo tako. Nemci so pobili tri partizane, smeli prostovoljec Pavel pa je ušel in se predal sovražniku. Bil je izdajalec, gestapovski agent.

Po vaseh so pričeli zapirati naše najboljše ljudi. Velike množice SS-oddejkov so obkoljevale gozdove. Prišlo je do težke borbe, v kateri je poginila skoro vsa Dušanova edinica. Živih je ostalo le enaindvajset tovarišev. Drugi so padli za svobodo Koroške.

Ves zasopljn je pritekel k tovarišici Nanjki tovariš Hans. Njegova obleka je bila raztrgana. Skozi obvezo na oči.

zapestju desne roke je silila kri.

— Nanjka, pripravi se! Izdana si! Pridi k nam! Čakamo na robu gozda! Izdajalec je Pavel!

Nanjka, ki je prisluškovala dvodnevno neprekinjeno streljanju, je vprašala:

— Ali ste še vsi živi?

Janez, ki ni vedel, kaj bi odgovoril, je dejal:

— Smo! Pripravi se!

Odhitel je, pa ni prišel preko ceste. Od potoka sem je siknil rafal. Janez je obležal v snegu.

Nanjka je vzela plašč in planila skozi vrata.

Prepozno!

Pred vrati je stal z naperjeno brzostrelko SS-ovec Pavel.

— Izdajalec! — je kriknila Nanjka.

Strel!

Iz belega čela je pritekla kri in zalila lepe Nanjkiine

Epilog

Noč je ležala nad pokrajino, tiha kakor smrt. Krvav plamen je lizal sneg in kakor sence so rasle gore pod nebo.

Skozi visok planinski sneg si je utirala četica partizanov pot. Iz nočne tišine so prihajale misli.

Tam spodaj so ležale vasi ob Dravi in Zili, med polji in jezeri in v njih so živeli ljudje, ki so trpeli. Pobijali so jih kot žvino; kri je počila zemljo-zibelko slovenskega ljudstva.

Tam je ležala mrtva Nanjka, tam mrtvi partizan Janez med stoterimi in stoterimi, ki so umrli, da bo živela domovina, naša Koroška, do sedaj zatirana.

Trpljenje, kri in smrt...

Toda iz trpljenja, krvi in smrti bo vzrastla nova Koroška v združeni Sloveniji. Svet naj ve, da je njena pravica do svobode napisana s krvjo!

žalnem sprevedu ob igranju žalostnih rudarske godbe krenili proti mestnemu pokopališču. Istočasno so pokopali padlega borca Sova Jankota iz Idrije. Od padlih borcev se je poslovil inž. Aljančič, množica pa je pokrila grobove mladih žrtev s številnimi veni in cvetjem.

Športna in kulturna manifestacija v Biljah

V nedeljo, dne 13. t. m. se se vršile v naši vasi volitve v krajevni odbor OF. Kakor pri mladinskih volitvah, kjer je mladina volila stoočstotno, tako se je tudi ob tej priliki ljudstvo izkazalo. Udeležilo se je volitev polnoštevilno ter si izvolilo svoje predstavnike že do 9. ure.

Ta dan je bila za nas politična, kulturna in športna manifestacija. Že zgodaj zjutraj je oznanila mladina budnost s harmoniko. Takoj se je ljudstvo začelo zbirati in odhajati na volišče. Vas v zastavah okrašena okna in lepi spomladanski dan so dajali našemu kraju še večji praznični vtis. Vse je zaživelo.

Popoldne ob 14. uri se je vršila tekma v teku čez drn in strn. Udeležilo se je 27 mladincev in mladink, ki so tekli v treh skupinah. Tekli so tudi naši najmlajši, ki pa niso zaostali za mladino. Na njihovih obrazih je žarel ponos in veselje.

Ob 17. uri pa se je ljudstvo iz vasi in okolice zbralo v novo obnovljeni dvorani, kjer je bila pripravljena dramska skupina za nastop z dramo «Na visokem» in šaljivko «Pogodba». Ko je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička, se je predsednik prosvetnega društva zahvalil udeležencem in drugim, ki so s prostovoljnimi delom pripomogli k obnovitvi dvorane. Spregovoril je tudi tov. Komel o pomenu prosvetnega dela v petletnem planu ter o nujnosti tega dela. Nastopila je nato dramska skupina, ki je pod vodstvom tov. učitelja pokazala zmožnost v res umetniško podani drami. Posebno podana je bila vloga Kovenčana in Pristavca: Katica, Anica, Urša, Meta, Režika, Matija, pastirja vsi so pokazali svojo marljivost in sposobnost. Ljudstvo, ki je sledilo žaloigri z napeto pozornostjo, je z burnim ploskanjem nagradilo igralce. Po napeti igri nas je pa razveselil domači parček Lipe, Liza v šaljivki «Pogodba». Smeha ni manjkalo. Le škoda, da je bil jezik včasih nepravilen.

Nastopil je tudi pevski zbor s tremi pesmimi in zaključil kulturni program. Sledila je prosta zabava, srečolov in šaljiva pošta.

Bil je to res lep, zabaven dan. Človek pa je še srečnejši ob misli, da je to za našo mladino velik napredek, za vseh pa manifestativna priprava za priključitev k naši domovini Jugoslaviji.

Razdeljevanje semenske kornuže

Okrožno kmetijsko nadzorništvo javlja, da je pri poslovalnicah okrožne kmetijske zadruge v teku razdeljevanje semenske kornuže sledečih vrst: Wisconsin 7, Maule's Mastodonta, Wolf in Marano.

Kmetovalci lahko dvignejo nakazilo za nabavo omenjene kornuže do 30. aprila 1947 pri pristojnem občinskem kmetijskem uradu.

Občni zbor

zadruge vojnih oškodovancev

Dne 10. aprila je bil v Šempetru pri Gorici občni zbor zadruge vojnih oškodovancev. Vodstvo zadruge je polagalo obračun svojega plodnega dela za preteklo dobo. V poročilu je bilo iznešeno vse kar je v zadrugi dobro in pozitivno. Obenem pa je govornik povedal, v kako težkih razmerah je morala zadruga poslovati, ker smo bili v dobi, ko še ni bila odločena državna pripadnost našega področja.

Ta izredni položaj in splošna negotovost je prisilila vojne oškodovance, da so se združili v zadrugo, da organizirano izvojujejo pripadajočo jim vojno oškodnino in da si vzajemno pomagajo pri obnovi uničenih domov.

Nato je govornik naglasil, da je ta občni zbor »neka mehanizem na poti delovanja naše zadruge, ker se z njim zaključuje dosedanja doba in določa način dela«. Vojni oškodovanci so ob sami ustanovitvi zadruge spoznali svoj pomen in že leta 1945. je pristopilo k zadrugi 2475, dočim šteje danes zadruga že 5021 članov. Samo na Goriškem je vpisanih 3806 članov.

Znano je, da je Zavezniška vojaška uprava že v septembru 1945 napovedala splošno obnovo in odločala tudi o vprašanju preduma in izplačila vojnih škod. Vodstvo zadruge je skušalo z obširno spomenico in potom direktnih stikov izposlovati čim hitrejšo in vztrajajočo obnovo ter pospešeno izplačevanje vojnih škod oškodovancem. Ker pa je ukaz zakona št. 14. leta 1945. določal obnovo porušenih hiš s 50% prispevkom ZVU in obremenitvijo vojnih oškodovancev za ostalih 50% potom vknjižbe, je bil položaj zelo težak. Ljudje so se upirali taki obnovi, ki bi jim naprtila vknjižbo stroškov in s tem ogrozila njihov gospodarski obstoj. Res je tudi, da je ZVU v Trstu, Gorici in potom okrajnih guvernerjev zagotavljala, da bo obnovila vasi brez kakršnihkoli stroškov za prizadete prebivalce. Vodstvo zadruge — je poudarjal govornik — je sprejelo zagotovila, kot resna in iskrena ter v tem smislu vplivalo na člane in vojne oškodovance sploh. Vendar je bil spočetka ves napor brezuspešen iz čisto enostavnega razloga: edino ukaz št. 14 je vseboval odredbo o obnovi in isti je odločal obremenitev obnovljenih hiš za 50% stroškov potom vknjižbe, kar se je tudi izvajalo. Za brezplačno obnovo vasi pa so bile le ustne obljube, toda nikakega ukaza ni bilo, da bi te obljube uzakonili.

Šele ko sta bila objavljena ukaza št. 146 in 147 o brezplačni obnovi vasi, ki so trpele škodo zaradi partizanske borbe ali ki so jih požgali fašisti in njihovi sodelavci, je to nezaupanje polagoma poglelo in je bila mogoča uspešna obnova.

Vendar je to povzročilo zastoj obnove za pol leta in še več.

Prijava vojne škode in njeno izplačevanje

Prijava vojne škode je potekala spočetka le s težavo, kljub priporočilom in raznim ukrepom vodstva zadruge, da jo pospeši. Postavljala so se vprašanja kdo bo plačal, kdaj in kako. Saj ima naše ljudstvo izkušnje iz prve svetovne voj-

ne, ko je bilo tako opeharjeno. Tam, kjer so bili na razpolago sposobni delavoljni popisovalci, je šlo delo naglo od rok; kjer pa ni bilo primernih ljudi, je obtičalo. Še težje je bilo s prijavi škod na nepremičninah, ker ni bilo strokovnjakov, ki bi nudili ceneno pomoč. Kljub temu pa je večina oškodovancev prijavila svojo vojno škodo, zlasti člani zadruge vojnih oškodovancev.

Razen tega je razvidno iz poročila, da je imela zadruga velike težave pri preskrbi listin, ki jih je treba priložiti prijavi vojne škode. Najtežje je bilo delo na Bovškem, Kobarškem, v Brdih ter na Kanalskem, ker niso pokazale oblasti potrebne naklonjenosti do zadruge vojnih oškodovancev in so ponekod celo ovirale njeno delo. V komenskem in mirenem okraju, kakor tudi v goriški okolici, pa so oblasti delo zadruge podprle in ugodile mnogim željam vojnih oškodovancev in podružnicam vodstev.

Najtežji udarec so zadobili vojni oškodovanci, ko je bilo objavljeno, da se ne priznajo kot vojne škode one, ki so nastale zaradi ropanja in plenjenja ter tekom očistevalnih akcij, temveč le škode, ki so nastale tekom borb in zaradi požiga nepremičnin. Proti tej odločbi je vložilo vodstvo zadruge pritožbo, ki je imela popoln uspeh. Ker je ZVU s posebnim ukazom št. 266 razveljavila člen 2. italijanskega zakona o vojni škodi z dne 26-10-1940 št. 1543 in odločilo da se smatra kot vojna škoda, za katero priznava zakon pravico do oškodnine od strani države, vsa škoda, ki je nastala zaradi vojnih dogodkov in dejanj oboroženih sil, pa tudi zaradi čiščenja, represalij, ropanja, nepravilne zasedbe nepremičnin in zlorabe odstranitve premičnin. Ta ukaz je obenem določil rok za prijavo vojne škode in sicer 6 mesecev od dneva objave, tako da je zadnji rok začetkom julija 1947.

Predjumi in njih težave

Težavno in neugodno se razvija tudi vprašanje predjumov na nepremičninske škode vojnih oškodovancev. Njih zadruga je že večkrat posredovala, toda uspeha je le malo. Izplačevanje predjumov je prekinjeno, predvsem pa za oškodovance v vaseh, ki bodo pripadle Jugoslaviji. Ker za tako dvojno mero in za tako odlašanje ni nikakega razloga, moramo smatrati, da je to postopanje usmerjeno in preračunano za to, da bo prešlo naše ljudstvo čim manj predjumov. Kriv pa je temu sistem, ker uradni aparat ne deluje sam ob sebi, temveč zahteva pritiskanje kljuk, moledovanje in posredovanje poklicnih in nepoklicnih posredovalcev. Povrh tega se vrši reševanje nrošnej zelo počasi, tako da prihajajo na vrsto šele nrošnje, ki so bile vložene pred letom dni.

Kljub temu je potrebno, da prijavijo oškodovanci vojno škodo čim prej in si s tem zagotovijo pravico, ki jim jo nudi zakon o vojni škodi.

KJE JE

zlatu, ki so ga hitlerjevci naropali. Turin Zrnkov je objavil v »Pravdi« članek, v katerem je sprožil vračanje usode zlata, ki so ga hitlerjevci naropali. Hitlerjevci so pred zlomom »stratega raiha« skrili del naropane zlata v svojih podzemeljskih tajnih skladiščih. Ostale količine zlata pa so premedstili v banke nevtralnih držav, v katerih so imeli precej-

šnje število prijateljev in pristavev. Točni podatki o količini zlata, ki so jo hitlerjevci naropali, niso bili še do sedaj uradno objavljene. Ameriške vojaške oblasti niso objavile koliko zlata so zaplenile v Nemčiji. Zelo zgovorni so v tej zvezi podatki, zbrani v onih pokrajinah Spodnje Saške in Turingije, ki so jih najprej okupirali Angleži in Američani, nato pa so prišle v soglasju s sklenjenim sporazumom pod kontrolo sovjetske vojaške uprave.

V aktu, ki je bil sestavljen ob prisotnosti nemške uprave in rudarjev iz rudnika Eisenroda (v Turingiji), je zapisano, kako so poldrugi mesec po prihodu ameriških čet pripeljali v rudnik premoženje Reichsbanke, ki je bilo nameščeno v 24 vagonih. Med dragocenostmi je bilo tudi 100 ton zlata (ves denarni zaklad Reichsbanke), slike najbolj znanih italijanskih, holandskih in nemških mojstrov, kiparska dela, čez en milijon redkih knjig itd. Takoj ko so ameriške enote prispele v vas Marksuhl, je zahteval ameriški polkovnik Russel od uprave rudnika, naj izroči zlato Ameriški vojski so spravili iz rudnika vse dragocenosti ter jih naložili na tovorne avtomobile in jih pod oiačeno stražo pehote in tankov prepeljali na zapad.

Drobne novice

7. aprila prihodnjega leta bo Karlovo vseučilišče v Pragi praznovalo 600 letnico svojega obstoja.

V dvorani Kolarčevega vseučilišča v Beogradu je bila osnovana skupščina Kulturnega društva Jugoslavija-Bolgarija.

Več kot 300.000 delavcev tekstilne industrije tekmuje pri izpolnjevanju letnega načrta. Inicijatorji tekmovanja — tekstilci mesta Ivanova — so se obvezali, da bodo izdelali 30 milijonov metrov tkanine preko načrta.

Jugoslovanska umetniška skupina, ki je na svoji turneji prirejela predstave v raznih središčih in mestih Albanije, se je vrnila v Tirano, kjer je sinoči priredila pred nabito polno dvorano poslovlino predstavo.

Prvi mednarodni kongres bivših političnih internirancev, ki so se ga udeležili delegati 17 držav, je zaključil svoje delo. Na zaključni seji je bilo sklenjeno, da bo sedež nove mednarodne federacije bivših političnih internirancev v Varšavi.

S kongresa je bil poslan Svetu ministrov za zunanje zadeve v Moskvi poziv, v katerem se zahteva, da naj imajo one države, ki so bile žrtve nacističnega napada, prednost pri obnovi. Sprejete so bile tudi resolucije, v katerih se izraža solidarnost z demokratičnimi gibanji v Španiji, Grčiji in na Koroškem.

Te dni je izšla prva številka časopisa Gradiščanskih Hrvatov »Naše selo«. List prinaša uvodnik, v katerem je rečeno, da živijo Gradiščanski Hrvati že 300 let na ozemlju med Bratislavo in Medjimurjem, medsebojno povezani z rodbinskimi in gospodarskimi vezmi. Ohranili so jezik in kulturo, ki so ju prinesli davni predniki Gradiščanskih Hrvatov iz domovine.

V članku je nadalje rečeno, da so Gradiščanski Hrvati kljub pritisku ohranili svojo nacionalnost in predstavljajo zdravo telo, ki želi živeti ter se razvijati.

Na koncu članka se pozivajo Gradiščanski Hrvati, naj se trdno združijo okoli časopisa »Naše selo«.

Kakor poroča Associated Press, so komunisti po nepopolnih poročilih na občinskih volitvah v državi Čile več kot podvojili število svojih predstavnikov v občinskih svetih.

Znani francoski književnik Louis Aragon je bil postavljen za direktorja naprednega pariškega večernega časopisa »Ce soir« namesto pred kratkim umrlega književnika Jeana Richarda Blocha.

Sovjetski veleposlanik Lavrentijev, ki je prispel s predstavniki češkega in poljskega veleposlaništva v Zagreb, je obiskal razstavo »Boj slovenskih narodov za svobodo in neodvisnost«.

Pred več kot 20 dnevi so začeli s sestavljanjem železne konstrukcije na železniškem mostu preko Donave med Bojgojevimi in Erdutom. Z graditvijo tega železniskega mostu bo omogočena direktna železniška zveza med Hrvaško in Vojvodino, ki bo za 166 km krajša od dosedanje zveze preko Novega Sada.

Most bo dolg 600 m in bo eden izmed najboljših mostov na Donavi, če ne štejemo mosta Rdeče armade med Beogradom in Pančevom.

Českoslovaški radio ima čez poldrugi milijon rednih naročnikov. Statistično je dokazano, da poslušajo radio dnevno najmanj 4 milijoni českoslovaškega prebivalstva.

Kje bo podpisana mirovna pogodba z Nemčijo? Angleški zunanji minister pravi, da je vojna začela v Londonu in naj bi tudi v Londonu končala. Na Poljskem je v teku ogromna akcija zbiranja podpisov, da bi bila mirovna pogodba z Nemčijo podpisana v Varšavi. Akcija ima zelo velik moralno-politični pomen, kajti Varšava je bila prva žrtev brutalnega nemškega napada. Vsa poljska javnost enodušno zahteva, da dobi mir z Nemčijo zgodovinski naslov - Varšavski mir.

Med osebami, ki so bili predloženi za Nobelovo nagrado miru za leto 1947, je tudi predsednik Českoslovaške republike dr. Edvard Beneš.

Letos bo 9000 českoslovaških delavcev odšlo na letovišča v Jugoslavijo in sicer na Jadran.

DAROV IN PRISPEVKI

Tovarišica Šuligoj por. Pasi Kristina, bivajoča v Bologni, je ob prihodu v svojo rodno vas Koprivšče darovala za socialno skrbstvo v Kanalu ob Soči 100.

Tovarišica Vuk Slavica iz Gorice je darovala za Dijaško matiko 500.

Gostilničarka Francka Zornikova iz Kala-Koritnice je darovala 3550 lir za vojne sirote, ki bodo našle varno zavetišče v Dečjem domu.

Člani bovškega orkestra so od svojega velikonočnega zasluzka darovali za graditelje proge Šamac - Sarajevo 1500 lir.

Ob priliki poroke Pavletič Nika in Ferletič Marije je Mirna sta novoročena darovala 200 lir za Dečji dom v Kojskem.

Za Dijaško matiko je daroval tov. Benedikt Abram iz Kosovelj na Krasu 500 lir.

Vsem darovalcem najlepša hvala!

RAZGLAS

Zupanstvo mesta Gorice naznanja, da je izstavljen pri protokolnem uradu za dobo 8 zaporednih dni (od 15. do 23. aprila t. l.) seznam oseb in tvrdk, ki uporabljajo mere in uteži, podvržene pregledu za dvoletje 1947-48.

Prizadeti imajo pravico vložiti priziv ali prijave v smislu členov 66 in 68 metričnega pravilnika tekom 30 dni po objavi seznama. Prizive in prijave je vložiti omenjenemu uradu mestnega županstva.

Po zapadu tega roka ne bo sprejel urad več nobenega priziva. Vse osebe in tvrdke, ki ne bodo vložile predpisanih prijav, bodo kaznovane po predpisih čl. 31. odst. št. 2 zakona o merah in utežih.

Razprodaja

paradižnikovih sadik
PO ZNIŽANIH CENAH

Okrožno kmetijsko nadzorništvo v Gorici, Ul. Duca d'Aosta 55, je začelo z razprodajo raznih vrst paradižnika po znižanih cenah in sicer po 10 lit za sto.

Na razpolago so sledeče vrste: »Rosso grosso, Rosso grosso Ingegnoli, Meraviglia del mercato, S. Marzano in Comet«. Vse vrste so prikladne za pripravo jedi v solati ali za mezo.

Vsi oni, ki nameravajo kupiti sadike, naj pohite, da ne ostanejo pozneje brez njih.

NOVI URNIK AUTOBUSNEGA PROMETA

Gorica - Gradež: odhod ob 13. uri, prihod ob 14.40; odhod iz Gradeža ob 6.30, prihod v Gorico ob 8.10.

Gorica - Trst: odhod ob 7.30 in 13.30, prihod ob 8.55 in 14.30; odhod iz Trsta ob 13. in 19. uri, prihod v Gorico ob 4.20 in 20.30.

Gorica - Tolmin: odhod iz Gorice ob 15. uri, prihod v Tolmin ob 16.30; odhod iz Tolmina ob 6. uri, prihod v Gorico ob 7.30.

Gorica - Komen: odhod ob 14. uri, prihod ob 15.15; odhod iz Komna ob 7. uri, prihod v Gorico ob 8.25.

Gorica - Dobrovo: odhod ob 17.30, prihod ob 18.55; odhod iz Dobrovega ob 6.30, prihod v Gorico ob 7.50.

Gorica - Krmin: odhod ob 16. uri, prihod ob 16.30; odhod iz Krmina ob 9.16, prihod v Gorico ob 9.45.

Gorica - Tržič: odhod ob 6.45, prihod ob 7.45; odhod iz Tržiča ob 8. uri, prihod v Gorico ob 9. uri.

Gorica - Čedad: odhod ob 16. uri, prihod ob 17.15; odhod iz Čedada ob 8.30, prihod v Gorico ob 9.45.

Gorica - Videm: odhod ob 7. uri, 12.15 in 12.45, prihod ob 8. uri, 13.15 in 13.45; odhod iz Vidma ob 8.30, 13.25 in 18. uri, prihod v Gorico ob 9.30, 14.25 in 19. uri.

Gorica - Červinjan: odhod ob 8.15 in 17. uri, prihod ob 9.35 in 18.20; odhod iz Červinjana ob 6.30 in 13. uri, prihod v Gorico ob 7.55 in 14.25.

Gorica - Fiumičel: odhod ob 13. uri, prihod ob 14.10; odhod iz Fiumičela ob 7. uri, prihod v Gorico ob 8.10.

Gorica - Palmanova: odhod ob 8. uri, prihod ob 9.15; odhod iz Palmanove ob 6.45, prihod v Gorico ob 8. uri.

Gorica - Medveja: odhod ob 8. uri, prihod ob 8.50; odhod iz Medveje ob 7.10, prihod v Gorico ob 8. uri.

IZHAJA ENKRAT NA TEDEN — Urednik: J. KRISTI-JAN BAVDAŽ. Za list odgovarja ALOJZ BUDIN — Uredništvo in uprava: Gorica, Rooseveltov korzo 33/II. Tisk Zadrugne tiskarne v Trstu — Tiskano z dovoljenjem AIS-a